

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาและพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบกระบวนการสอนอ่าน การดำเนินการวิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไทรงามเฉลิมพระเกียรติ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 จำนวน 14 คน เป็นนักเรียนชาย 8 คน นักเรียนหญิง 6 คน ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นโดยใช้รูปแบบกระบวนการสอนอ่าน รูปแบบของกิจกรรมที่ได้รับการพัฒนาดังกล่าวใช้เป็นแนวทางในการสร้างบทเรียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 บทเรียน และสร้างเป็นแผนการสอนซึ่งได้แสดงให้เห็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับชั้นการสอนที่ชัดเจนจำนวน 42 แผน แบ่งช่วงปฏิบัติการศึกษาเป็น 3 วงจร วงจรที่ 1 ปฏิบัติการตามบทเรียนที่ 1 เรื่อง ดารา กับ มาลี จำนวน 14 แผน วงจรที่ 2 ปฏิบัติตามบทเรียนที่ 2 เรื่อง โถนา จำนวน 14 แผน วงจรปฏิบัติการที่ 3 ปฏิบัติการตามบทเรียนที่ 3 เรื่อง เจ้าลำลี จำนวน 14 แผน ในการเสนอผลการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยและอภิปรายผลตามหัวข้อต่อไปนี้

- 4.1 การศึกษาสภาพปัญหาและบริบทของโรงเรียนกรณีศึกษา
- 4.2 การดำเนินการก่อนการทดลอง
- 4.3 ผลสะท้อนของการปฏิบัติในวงจรที่ 1
- 4.4 ผลสะท้อนของการปฏิบัติในวงจรที่ 2
- 4.5 ผลสะท้อนของการปฏิบัติในวงจรที่ 3
- 4.6 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.7 อภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละวงจรปฏิบัติการ ผู้วิจัยแบ่งหัวข้อในการวิเคราะห์ ดังนี้

- ผลการปฏิบัติการสอนในเชิงปริมาณ
- ผลการปฏิบัติการสอนในเชิงคุณภาพ

4.1 การศึกษาสภาพปัญหาและบริบทของโรงเรียนกรณีศึกษา

การวิจัยเชิงปฏิบัติการครั้งนี้ โรงเรียนที่เป็นกรณีศึกษาคือ โรงเรียนไทรงามเฉลิมพระเกียรติ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาสภาพปัญหาและบริบทของโรงเรียนกรณีศึกษา ดังเสนอในรายละเอียดต่อไปนี้

4.1.1 สภาพทั่วไปของโรงเรียนไทรงามเฉลิมพระเกียรติ

จากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้ปฏิบัติงานในหน้าที่ครูผู้สอนในโรงเรียน และจากการศึกษาข้อมูลโรงเรียนจากแฟ้มข้อมูลโรงเรียน แบบบันทึกการปฏิบัติงาน แผนการปฏิบัติงานของโรงเรียน การสังเกตการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู รวมทั้งการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน นักเรียน ทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียน และผู้วิจัยขอนำเสนอข้อมูลดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

โรงเรียนไทรงามเฉลิมพระเกียรติ เดิมชื่อโรงเรียนไทรงามจักราช เป็นโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 บ้านหนองบัวรี ตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา มีพื้นที่ทั้งหมด 8 ไร่ 3 งาน เปิดทำการสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 จนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีครูจำนวน 14 คน เป็นชาย 3 คน หญิง 11 คน นักการภารโรง 1 คน มีนักเรียนจำนวน 157 คน โรงเรียนมีอาคารเรียน 2 หลัง อาคารประกอบ 2 หลัง อาคารชั่วคราว 2 หลังมีห้องเรียนทั้งหมด 11 ห้อง ห้องสนับสนุนการเรียนมี 3 ห้อง ได้แก่ ห้องสมุด ห้องวิทยาศาสตร์ และห้องปฏิบัติการทางภาษา ผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่มีฐานะยากจนประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปโดยเข้าไปทำงานรับจ้างในตัวเมืองและในตลาด นักเรียนส่วนใหญ่ขาดแคลนทุนทรัพย์ อุปกรณ์การเรียน และอาหารซึ่งทางโรงเรียนได้ช่วยเหลือโดยให้ยืมหนังสือเรียนแบบเรียน แจกเครื่องแบบนักเรียนให้สำหรับนักเรียนที่ขาดแคลนอาหารทางโรงเรียนได้จัดโครงการอาหารกลางวันเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนได้รับประทานอาหารกลางวันฟรีที่โรงเรียน สภาพการดำเนินงานด้านวิชาการของโรงเรียนไทรงามเฉลิมพระเกียรติ มีดังนี้

1) การจัดระบบการเรียนการสอน โรงเรียนไทรงามเฉลิมพระเกียรติจัดการเรียนการสอนเป็น 3 ระดับ คือ ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา เปิดทำการสอนปีการศึกษาละ 2 ภาคเรียนคือ ในภาคเรียนที่ 1 เริ่มเปิดทำการสอนตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม ถึงวันที่ 10 ตุลาคม ปิดภาคเรียน 21 วัน และเปิดภาคเรียนที่ 2 ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน ถึงวันที่ 31 มีนาคม ปิดภาคเรียน 45 วัน ในระหว่างปิดเรียนวันเสาร์ อาทิตย์ และวันปิดภาคเรียน ทางโรงเรียนได้จัดเวรยามแบ่งหน้าที่ครู และนักการภารโรง ให้มาอยู่เวรยามเพื่อรักษาความปลอดภัยให้โรงเรียน ก่อนเปิดภาคเรียน 5 วัน ครูต้องมาปฏิบัติและเตรียมการสอน

ล่วงหน้า เช่น จัดห้องเรียน ทำความสะอาดบริเวณรอบๆ โรงเรียน ในการพิจารณาครูเข้าสอน นอกจากจะพิจารณาจากความต้องการและความสนใจของครูผู้สอนเป็นหลักแล้วยังพิจารณาผล การปฏิบัติงานในรอบปีของคณะครูว่ามีผลการปฏิบัติงานเป็นอย่างไร เหมาะสมที่จะสอนในระดับ ชั้นนั้นๆหรือไม่ อย่างไร ในการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนระดับอนุบาลจนถึงชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 สอนประจำชั้นทุกกลุ่มวิชา ส่วนครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 และชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 1 - 3 สอนประจำวิชาโดยหมุนเวียนกันสอน

2) การจัดชั้นเรียนและห้องเรียน ในระดับชั้นอนุบาล มี 2 ห้องเรียน คือ ชั้นอนุบาลปีที่ 1 และชั้นอนุบาลปีที่ 2 ระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 มี 6 ห้องเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 มี 3 ห้องเรียน การจัดห้องเรียนส่วนใหญ่เป็นหน้าที่ของครูประจำชั้น โดยทุกห้องเรียนจะมีการจัดป้าย นิเทศไว้หน้าห้องเพื่อจัดแสดงเนื้อหา ความรู้ และข่าวสาร วันสำคัญต่างๆที่น่าสนใจตลอดทั้งปี นอกจากนี้ภายในห้องเรียนได้จัดป้ายนิเทศ มุมความรู้ และมุมประสบการณ์กลุ่มต่างๆ มีตาราง เสร็จประจำวัน ตารางเรียน ข้อตกลงร่วมกันในห้อง มีที่แขวนแปรงสีฟัน ยาสีฟัน แก้วน้ำดื่มที่มุม ห้อง มีมุมวางกล่องข้าว ถังขยะและไม้กวาดพื้นวางไว้หลังห้องเรียน โต๊ะครูตั้งอยู่หลังห้องหรือ หน้าห้อง การจัดที่นั่งเรียนของนักเรียนแต่ละห้องแตกต่างกันออกไป บางห้องจัดเป็นกลุ่ม บาง ห้องจัดเป็นแถวตอนลึก และบางห้องจัดเป็นรูปตัวยู

3) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้สังเกตการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยของครูในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ในภาพรวม พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ดังนี้

การเตรียมการสอน ครูผู้สอนส่วนมากทำบันทึกการสอนล่วงหน้าก่อนสอนจริง 1 สัปดาห์ ในการปฏิบัติการสอนครูปฏิบัติตามแผนการสอนที่ได้เขียนไว้ แต่ปฏิบัติตามไม่ทั้งหมด การสอนยึดแบบเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ และหนังสือแบบเรียนมาตรฐานของสำนักพิมพ์ เอกชนเป็นหลัก ครูมักจะใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย อธิบายและยกตัวอย่างในแบบเรียน ใช้การ สอนทวนถามตอบ แล้วให้นักเรียนยกตัวอย่างเพิ่มเติมก่อนทำแบบฝึกหัดในหนังสือเรียนแล้วส่งใน ชั่วโมง ถ้าทำผิดก็ให้แก้ไขมาส่งจนกว่าจะถูกต้อง ก่อนเรียนภาษาไทยในทุกระดับชั้นครูผู้สอนมัก จะให้นักเรียนเขียนตามคำบอกประมาณ 8 - 10 คำ เพื่อเป็นการทบทวนคำศัพท์ที่เรียนมา การใช้ สื่อการเรียนการสอนของครูผู้สอนส่วนมากจะใช้สื่อที่ทางราชการให้มา เช่น บัตรคำ แถบประโยค จากการสังเกตและสรุปในภาพรวม พบว่า ในการสอนทักษะทางภาษาทั้ง 4 นั้น ครูส่วนมากจะ เน้นการสอนทักษะการอ่าน และการเขียน ส่วนทักษะการฟัง และการพูดนักเรียนได้รับการฝึก ก่อนข้างน้อย ส่งผลให้นักเรียนไม่กล้าพูดโต้ตอบกับครู และบุคคลอื่นๆที่ไม่คุ้นเคย พูดเสียงเบา

ตะกุกตะกักรวมทั้งการพูดของนักเรียนไม่กล้าและไม่มั่นใจในการพูดภาษาไทยกลาง

จากการสอบถามครูผู้สอนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ส่วนมากไม่ได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนการสอนที่ระบุไว้ในคู่มือครู เพื่อให้การสอนจบภายในเวลาที่กำหนดไว้ เนื่องจากครูผู้สอนมีภารกิจและงานอื่นๆ นอกเหนือจากงานสอนที่ต้องรับผิดชอบ เช่น งานธุรการ การเงิน งานพัสดุ และงานรับผิดชอบโครงการต่างๆ ทำให้ครูผู้สอนมีเวลาในการจัดเตรียมการสอน รวมทั้งจัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนค่อนข้างน้อย

ทางด้านพฤติกรรมกรเรียนภาษาไทยของนักเรียนพบว่า นักเรียนมีความสนใจต่างกัน นักเรียนที่เรียนเก่ง หรือค่อนข้างเก่งจะตั้งใจเรียน และสนใจทำกิจกรรมที่ครูมอบหมายดี ส่วนนักเรียนที่เรียนอ่อนบางคนไม่สนใจเรียนเท่าที่ควร พฤติกรรมที่นักเรียนมักจะทำบ่อยๆ คือ แอบคุยกัน หรือไม่ก็ทำกิจกรรมอื่นขณะที่ครูกำลังสอน เช่น เขียนหรือวาดภาพเล่น บางครั้งก็เหม่อมองออกไปนอกชั้นเรียน นักเรียนไม่ตั้งใจทำแบบฝึกหัด ชอบลอกแบบฝึกหัดกัน โดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนอ่อน ซึ่งบางครั้งก็ทำไม่เสร็จในเวลาที่กำหนดเพราะมัวแต่คอยลอกเพื่อน นักเรียนทุกคนจะตั้งใจเรียนในช่วงที่ได้ร้องเพลง เล่นเกม และฝึกทักษะทางภาษาโดยใช้กิจกรรมที่สนุกสนาน ทำท่าย ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมจริงด้วยตัวของนักเรียนเอง ทำให้เห็นว่าถ้าครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนจะให้ความสนใจในการเรียน มีความกระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรมดีมาก ส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจในมโนคติที่ครูสอนมากขึ้น แต่ถ้าช่วงใดที่ครูสอนโดยยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง นักเรียนจะมีท่าทางเบื่อหน่ายในการเรียน และไม่สนใจในการเรียนเท่าที่ควร

4) การใช้สื่อการเรียนการสอน จากการสังเกตการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูพบว่า ครูส่วนใหญ่ยังไม่ได้ใช้สื่อการเรียนการสอนมากนัก สื่อที่ใช้ส่วนใหญ่ยังเป็นเฉพาะบัตรคำ แถบประโยค และรูปภาพที่ทางราชการให้มา บางห้องมีสื่ออยู่ในห้องแต่จะเป็นลักษณะของสื่อที่ผลิตไว้เพื่อประดับห้องเรียน ยังไม่ได้นำมาใช้กับนักเรียนเท่าที่ควร

5) การวัดและประเมินผลการเรียน โรงเรียนจัดให้มีการวัดและประเมินผลระหว่างเรียน และหลังเรียน ครูประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนในแต่ละจุดประสงค์ ด้วยแบบทดสอบวัดจุดประสงค์การเรียนรู้จากหนังสือแบบเรียนมาตรฐานของสำนักพิมพ์เอกชนให้นักเรียนทำแบบฝึก แล้วตรวจให้คะแนน นักเรียนที่ทำคะแนนได้ไม่ถึงร้อยละ 60 ครูจะให้ซ่อมด้วยการทำแบบฝึกหัดใหม่ ในบางจุดประสงค์ประเมินผลจากการตรวจผลงานในกิจกรรมชั้นวัดผล และบางจุดประสงค์จะประเมินจากการสังเกตของครู การประเมินผลหลังเรียนใช้การทดสอบปลายภาคเรียนด้วยแบบทดสอบที่กลุ่มโรงเรียนจัดทำขึ้นซึ่งกำหนดคะแนนเป็นภาคปฏิบัติและภาคความรู้ ในวิชาภาษาไทย

มีอัตราส่วนของคะแนนภาคปฏิบัติและภาคความรู้เท่ากัน คือ 50 / 50 เมื่อการทดสอบปลายภาคเรียนสิ้นสุดลง ครูวิชาการโรงเรียนจะเก็บรวบรวมข้อมูลผลการทดสอบของนักเรียน ไปยังสำนักงานวิชาการกลุ่ม เพื่อนำข้อมูลไปจัดอันดับผลการทดสอบของโรงเรียนประถมศึกษาทั้งกลุ่มโรงเรียน แล้วรวบรวมส่งข้อมูลไปยังสำนักงานประถมศึกษาอำเภอ เพื่อจัดทำผลการประเมินคุณภาพของนักเรียนต่อไป

4.1.2 การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไทรงามเฉลิมพระเกียรติ

จากการศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 14 คน ที่ได้จากการสังเกตการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั่วโมง การสัมภาษณ์ครูผู้สอนและนักเรียน พบว่า ในการสอนวิชาภาษาไทยส่วนมากได้จัดตารางเรียนไว้ในชั่วโมงที่ 2 และภาคบ่าย ด้านการจัดชั้นเรียนครูจัดให้นักเรียนนั่งโต๊ะยาวเป็นคู่ และนั่งเป็นแถว ยาวหันหน้าเข้าหากระดานดำ การนั่งเรียนให้นักเรียนเลือกนั่งตามความสนใจว่าจะนั่งที่ไหน และนั่งกับเพื่อนคนใด ด้านสภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ครูสอนเนื้อหาโดยการพูดคุยกับนักเรียนตามบทเรียน ใช้การบรรยายและยกตัวอย่างให้นักเรียนเห็นชัดเจนบนกระดานดำ การสอนคำในบทเรียน แบ่งสอนตามลำดับของคำที่นักเรียนพบในบทเรียนครั้งละ 5 – 6 คำ ไม่ปรากฏการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนได้ฝึกสังเกตว่าคำใดเป็นคำใหม่ในบทเรียน หรือคำใดเป็นคำที่นักเรียนได้เรียนรู้อยู่แล้ว การสอนอ่านสะกดคำและแจกลูกฝึกด้วยวิธีการใช้เสียงพาไป ฝึกให้นักเรียนพูดตามครูจนคล่อง แล้วฝึกพร้อมทั้งชั้น ไม่ได้จัดฝึกเป็นกลุ่มย่อย และรายบุคคล รวมทั้งไม่มีสื่อการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ฝึกด้วยตนเอง เช่น สมุดผสมคำ ของเลือนคำ ไม่มีกิจกรรมที่จะให้นักเรียนได้ฝึกทักษะที่เรียนในชั่วโมงร่วมกัน กิจกรรมกลุ่มมีน้อย เมื่อสอนเนื้อหาจบครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด นักเรียนที่เรียนเก่งจะทำเสร็จก่อนและส่งเสียงดังรบกวนเพื่อน บางคนชอบแอบไปบอกเพื่อนๆ ที่ยังทำไม่เสร็จเพราะไม่มีกิจกรรมเสริมทักษะสำหรับนักเรียนที่ทำงานเสร็จก่อน จากการสังเกตและสัมภาษณ์นักเรียนพบว่า นักเรียนยังมีปัญหาเรื่องการอ่านตะกุกตะกัก ไม่มีความมั่นใจในการอ่าน ปัญหาเรื่องการพูดของนักเรียนคือ ไม่กล้าพูดภาษากลางได้ตอบกับครู พูดเสียงเบา ตะกุกตะกัก ในด้านการเขียนนักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดการฝึกด้านกลไกการเขียน เขียนหนังสือไม่สวย เขียนไม่ถูกแบบ ด้านการใช้ภาษา การแต่งประโยคนักเรียนยังแต่งประโยคไม่ดีเท่าที่ควร ชอบแต่งประโยคตามครู และใช้ภาษาพูดมาแต่งเป็นประโยค นักเรียนบางคนบอกว่าไม่ชอบเรียนวิชาภาษาไทย เพราะเรียนแล้วง่วงนอน น่าเบื่อไม่สนุก นักเรียนส่วนมากชอบที่ได้ร้องเพลง วาดภาพระบายสี และอยากเล่นเกมที่สนุกๆ ให้มากกว่า

นี้ ผลการสัมภาษณ์ครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่า นักเรียนยังไม่ได้รับการฝึกทักษะทางภาษาเท่าที่ควร โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูด ซึ่งได้รับการฝึกน้อยกว่าทักษะอื่นๆ ครูไม่ได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนา และเสริมทักษะทางภาษาของผู้เรียนเท่าที่ควร รวมทั้งไม่มีเวลาเตรียมการสอนเพราะทำหน้าที่อื่นๆ ในโรงเรียนนอกเหนือจากงานสอน ทำให้ไม่ได้ใช้เทคนิคการสอน หรือกลวิธีการสอนภาษาไทยที่แปลกใหม่ เพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนบางคนมีปัญหาเรื่องสุขภาพและปัญหาทางครอบครัว ทำให้ขาดเรียนบ่อย เรียนไม่ทันเพื่อน ครูไม่ได้สอนซ่อมเสริมแก่นักเรียนเหล่านี้อย่างถูกวิธีและเป็นระบบ ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

จากการศึกษาถึงสภาพปัญหาที่กล่าวมาทั้งหมด สรุปได้ว่าปัญหาและประเด็นสำคัญอยู่ที่ตัวครูผู้สอนที่ยังไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ความต้องการของหลักสูตร และความสนใจของผู้เรียน กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดไม่ได้ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ขาดการจัดลำดับขั้นตอนการสอนวิชาภาษาไทยที่เป็นระบบ และต่อเนื่อง เนื้อหาบทเรียนยังไม่เหมาะสมกับความสนใจและพัฒนาการทางภาษาของผู้เรียน เนื่องจากไม่ได้จัดลำดับขั้นตอนของเนื้อหาจากง่ายไปหายาก จากรูปธรรมไปสู่นามธรรม ดังนั้นวิธีการที่จะแก้ปัญหาเหล่านี้ได้คือจะต้องหาวิธีการที่จะนำมาใช้พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้ถูกต้องและตรงกับความต้องการ ผู้วิจัยจึงได้คิดวิธีการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบธรรมนูญการเรียนการสอนอ่าน ซึ่งได้วิเคราะห์และสังเคราะห์รูปแบบการสอนแล้วเห็นว่าเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาในครั้งนี้ เพราะมีขั้นตอนการสอนที่ชัดเจนเป็นลำดับต่อเนื่องทั้ง 5 ขั้นตอน ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละขั้นตอนการสอนให้ชัดเจน เป็นระบบต่อเนื่อง เพื่อให้ได้รูปแบบการสอนที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับระดับของวัย ความรู้ ความเข้าใจ ความสนใจของผู้เรียนในกลุ่มเป้าหมาย สร้างเป็นบทเรียนภาษาไทยที่มีเนื้อหาใกล้ตัวผู้เรียน เหมาะสมกับชุมชนและท้องถิ่นของผู้เรียนจำนวน 3 บทเรียน และสร้างแผนการสอนที่มีลำดับขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ชัดเจนจำนวน 42 แผน มีกิจกรรมเสริมทักษะ ประภาพเพลง เกมการศึกษา เกมเล่น แบบฝึกเสริมทักษะ ประกอบในแต่ละบทเรียน การเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ฝึกทักษะทางภาษาครบทั้ง 4 ทักษะ นอกจากนี้ยังได้บูรณาการเนื้อหาวิชาภาษาไทยเข้ากับกลุ่มประสบการณ์อื่นๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้จากวิชาภาษาไทยไปใช้กับกลุ่มวิชาอื่นๆ ได้อย่างต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าผลจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้พัฒนาขึ้น จะเป็นแนวทางสำหรับครู

ผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน ชุมชน สังคมและส่งผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนต่อไป

4.2 การดำเนินการก่อนการทดลอง

เพื่อให้การวิจัยตามรูปแบบและขั้นตอนที่กำหนดแนวทางเอาไว้ ก่อนการทดลองผู้วิจัยจึงได้เตรียมเครื่องมือสำหรับดำเนินการทดลอง ประกอบด้วย บทเรียนอ่านภาษาไทย 3 บทเรียน แผนการสอนตามธรรมนูญการสอนอ่านจำนวน 42 แผน แบบทดสอบย่อยของทั้ง 3 วงจร แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 30 ข้อ แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน แบบสัมภาษณ์นักเรียน แบบบันทึกประจำวันของครู รวมทั้งแบบฝึกเสริมทักษะทางการเรียนวิชาภาษาไทย ที่ใช้สอนเตรียมความพร้อมก่อนการเรียน บทเรียนพื้นฐาน สระอา สระอุ ตลอดจนสื่อ และอุปกรณ์การเรียนการสอนที่จำเป็นสำหรับการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้การสอนในแต่ละขั้นตอนการสอน เช่น แผนภูมิการอ่าน แผนภูมิเพลงของเลือนคำ สมุดผสมคำ แถบเลื่อนประสมคำ รูปภาพ บัตรคำ แถบประโยค กระเป๋าผนัง เกมการศึกษา ดาวรางวัล ฯลฯ

ด้านผู้ช่วยวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการโดยคัดเลือกและขอความร่วมมือจากผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนจำนวน 2 ท่าน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ด้านการสอนวิชาภาษาไทยในระดับประถมศึกษา เพื่อทำหน้าที่ในการสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ให้คำแนะนำ ปรีกษา และร่วมอภิปรายสะท้อนผลการปฏิบัติในแต่ละวงจรปฏิบัติการ เพื่อหาข้อบกพร่อง และแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการดำเนินการ ก่อนทำการทดลองผู้วิจัยให้การปฐมนิเทศแก่ผู้ช่วยวิจัย เพื่อให้เข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเองในระหว่างการดำเนินการวิจัย

ด้านนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนในระหว่างที่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนดำเนินอยู่ วิเคราะห์ถึงลักษณะพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออก ความสนใจ ความถนัด รวมทั้งระดับความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียนแต่ละคน ทำให้ทราบข้อมูลของผู้เรียนแล้วนำมาจัดอันดับความสามารถทางสติปัญญาของนักเรียนเพื่อเตรียมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่ต้องคละผู้เรียนตามระดับความสามารถทางสติปัญญา นอกจากนี้ผู้วิจัยได้มีส่วนร่วมในการเตรียมความพร้อมของนักเรียนก่อนที่จะดำเนินการวิจัยในช่วง 1-6 สัปดาห์แรกของการเรียนเพื่อให้ให้นักเรียนมีความพร้อมทางการเรียนรู้อย่างยิ่งขึ้น

รายละเอียดในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอ ดังนี้

4.3 ผลสะท้อนของการปฏิบัติในวงจรที่ 1

การปฏิบัติการวิจัยในวงจรที่ 1 เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในบทเรียนเรื่อง ดารา กับมาลี ประกอบด้วยแผนการสอนทั้งหมด 14 แผนการสอน รายละเอียดในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยขอนำเสนอ ดังนี้

4.3.1 ผลการปฏิบัติการสอนในเชิงปริมาณ

ผลการสะท้อนการปฏิบัติการสอนในเชิงปริมาณ คือ คะแนนจากการทำแบบทดสอบย่อย แบบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ พบข้อสรุปดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงค่าคะแนนของแบบทดสอบย่อยครั้งที่ 1 ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ทำแบบทดสอบ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	ร้อยละของคะแนน
1	13	65 *
2	15	75 *
3	17	85
4	17	85
5	13	65*
6	16	80
7	14	70 *
8	17	85
9	16	80
10	19	95
11	18	90
12	16	80
13	16	80
14	18	90
รวม	225	
ค่าเฉลี่ย	16.07	80.35
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.82	

หมายเหตุ เครื่องหมาย * หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์รอบรู้ที่กำหนดร้อยละ 80

จากตารางที่ 4 พบว่า คะแนนมีการกระจายคิดโดยเฉลี่ยเป็น 1.82 ค่าเฉลี่ยของคะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในวงจรปฏิบัติการที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 80.35 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ความรอบรู้ที่กำหนดและจำนวนของนักเรียนที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80 มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่า จำนวนนักเรียนต้องผ่านเกณฑ์รอบรู้ที่กำหนดร้อยละ 70

4.3.2 ผลการปฏิบัติการสอนในเชิงคุณภาพ

จากการสังเกตของผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในวงจรปฏิบัติการที่ 1 การสัมภาษณ์นักเรียน การจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แล้วนำผลสรุปของข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์และสะท้อนผลการปฏิบัติร่วมกัน ทำให้ได้ข้อสรุปของผลจากการปฏิบัติการสอนตลอดทั้งวงจรปฏิบัติการ รวมทั้งปัญหาและแนวทางที่ต้องแก้ไข ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงผลการปฏิบัติการสอนเชิงคุณภาพและสภาพปัญหาในวงจรที่ 1

แผนการสอนที่	ผลการสอน/ข้อสังเกตที่พบ	สภาพปัญหา
1 คำใหม่ในบทเรียน	- นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมดีมาก โดยเฉพาะกิจกรรมชั้นนำ แต่ครูสามารถเลือกให้เด็กมาทำกิจกรรมเพียง 2-3 คน ทำให้เด็กบางคนน้อยใจและพลอยเบื่อหน่ายการเรียน - กิจกรรมเรียนรู้คำใหม่ นักเรียนให้ความร่วมมือดีมาก การเทียบคำใหม่กับแผนภูมิการอ่านยังตรวจสอบนักเรียนได้ไม่ครบทุกคน - กิจกรรมการแต่งประโยค นักเรียนสามารถแต่งประโยคได้ตามรูปแบบประโยคที่ครูยกตัวอย่าง	- นักเรียนส่วนใหญ่ไม่รู้จักการอดทนรอคอยโอกาส - ครูเรียกให้นักเรียนตอบไม่ทั่วถึง - นักเรียนไม่เข้าใจวิธีการทำแบบฝึกหัดทำให้เสียเวลามากในการทำแบบฝึกหัด
2 การอ่านแผนภูมิการอ่าน	- นักเรียนได้เรียนอ่านภาพทางสายตาและเดาเรื่องจากภาพได้ดี แต่ในการอ่านเรื่องนั้น นักเรียนที่เรียนเก่งสามารถจำคำได้ก็อ่านได้ดี ส่วนนักเรียนที่เรียนอ่อนยังจำคำไม่ได้ทั้งหมดอ่านได้ไม่ดี ต้องทบทวนการอ่าน	- นักเรียนไม่มีความอดทนรอคอยโอกาส - นักเรียนบางคนยังจำคำใหม่ในบทเรียนไม่ได้

ตารางที่ 5 แสดงผลการปฏิบัติการสอนเชิงคุณภาพและสภาพปัญหาในวงจรที่ 1 (ต่อ)

แผนการสอนที่	ผลการสอน/ข้อสังเกตที่พบ	สภาพปัญหา
	คำใหม่ให้อีกครั้ง - การจัดลำดับกิจกรรมยังไม่ต่อเนื่อง ควรฝึกให้นักเรียนอ่านให้ได้ก่อน จึงมีกิจกรรมตอบคำถาม และเล่าเรื่องย้อนกลับ	- การทำแบบฝึกหัดใช้เวลาามาก เพราะเนื้อหาของแบบฝึกหัดมากเกินไป
3 การฝึกทักษะทาง ภาษาจากแผน ภูมิการอ่าน	- นักเรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม เพราะเป็นสิ่งที่แปลกใหม่ สำหรับนักเรียน การแสดงบทบาทสมมตินักเรียนบางคนผิวดวงที่ไม่ได้แสดงในบทบาทที่ตนต้องการ นักเรียนพูดเสียงเบาตะกุกตะกัก นักเรียนอ่อนบางคนไม่กล้าพูดในบทบาทของตน เพราะกลัวพูดผิด กลัวเพื่อนหัวเราะ	- นักเรียนใช้เวลามาก ในการทำกิจกรรมกลุ่ม - นักเรียนอ่อนบางคนถูกกีดกันไม่ให้แสดงในบทบาทที่ตนต้องการ - นักเรียนขาดวินัยในการรับและส่งงาน - นักเรียนไม่ได้ตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นทั่วถึงกัน นักเรียนอ่อนมักจะตอบข้อคิดเห็นตามเพื่อน
4 พยานฐานะ ช.บ.อ	- ในการสอนพยานฐานะในการวิจัยครั้งนี้เป็นสิ่งที่แปลกใหม่ นักเรียนยังไม่คุ้นเคยจึงทำให้กิจกรรมบางกิจกรรมไม่บรรลุผล เช่น กิจกรรมบอกคำที่ขึ้นต้นด้วยพยานฐานะ ช บ อ พบว่า นักเรียนยังคงบอกคำที่เหมือนกับตัวอย่างที่สอน เช่น บ.บ้าน บ.ใบ ยังไม่หลากหลายเท่าที่ควร - ในการทำกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนที่เรียนอ่อนบางคนไม่สนใจที่จะช่วยเหลือเพื่อนเพราะไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อนในกลุ่มให้เป็นตัวแทน	- นักเรียนส่วนใหญ่ไม่รู้จักรอคอดทนรอคอยโอกาส - ครูเรียกให้นักเรียนตอบไม่ทั่วถึง - นักเรียนไม่เข้าใจวิธีการทำแบบฝึกหัด ทำให้เสียเวลาในการทำแบบฝึกหัด

ตารางที่ 5 แสดงผลการปฏิบัติการสอนเชิงคุณภาพและสภาพปัญหาในวงจรที่ 1 (ต่อ)

แผนการสอนที่	ผลการสอน/ข้อสังเกตที่พบ	สภาพปัญหา
5-6 สระอี, สระโอ	- นักเรียนร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ โดยเฉพาะกิจกรรมจับคู่สระอี นักเรียนสนุกสนานกับกิจกรรมมาก เพราะได้รู้ถึงที่มาของสระอี หาตัวอย่างคำฝักเขียนสระอี ฝักอ่านสะกดคำและแจกลูกจากแถบเลื่อนประสมคำ - นักเรียนบางคนไม่เข้าใจการดำเนินกิจกรรมค้นหาสระอี, สระโอจากหนังสือวารสาร ผู้วิจัยต้องอธิบายซ้ำ ทำให้เสียเวลาเพิ่มขึ้น	- กิจกรรมเพลงไม่น่าสนใจ เพราะไม่มีท่าทางประกอบ - ผู้วิจัยไม่มีกิจกรรมให้นักเรียนออกมาเขียนบนกระดานดำ เพื่อตรวจสอบผลการเขียน - นักเรียนบางคนยังอ่านสะกดคำและแจกลูกคำที่ประสมด้วยสระอีและสระโอไม่ได้ - นักเรียนเก้งกิดกันไม่ให้นักเรียนอ่อนทำกิจกรรม - ผู้วิจัยอธิบายกิจกรรมไม่ชัดเจน
7-9 การสร้างแผนภูมิ ประสบการณ์	- นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมทั้ง 3 แผนการสอนในระดับที่ดี ในขั้นนำเข้าสู่บทเรียน แผนการสอนที่ 7 - 8 เป็นเพลงซึ่งนักเรียนเคยเรียนมาแล้วตั้งแต่ชั้นอนุบาล ทำให้ไม่เสียเวลามากในการสอนเพลง นักเรียนบางคนไม่อยู่ในระเบียบวินัยของห้อง เช่น ส่งเสียงดังตะโกน พูดไม่เพราะ ครูจึงให้ข้อตกลงในการใช้สิ่งเสริมแรงมาช่วยในการควบคุมความประพฤติของนักเรียน - บางครั้งนักเรียนตอบคำถามไม่ตรงประเด็น วกวน ทำให้การหมวดเรื่องที่นำมาเขียนแผนภูมิประสบการณ์ล่าช้า	- นักเรียนไม่กล้าพูดเล่าเรื่อง - นักเรียนบางคนพูดวกวน ไม่ตรงประเด็นที่กำหนด - นักเรียนบางคนมีท่าทีเบื่อหน่ายบทเรียน ไม่กระตือรือร้นในการตอบคำถาม - นักเรียนไม่มีความสามัคคีในการทำกิจกรรมกลุ่ม

ตารางที่ 5 แสดงผลการปฏิบัติการสอนเชิงคุณภาพและสภาพปัญหาในวงจรที่ 1 (ต่อ)

แผนการสอนที่	ผลการสอน/ข้อสังเกตที่พบ	สภาพปัญหา
10 การฟังเรื่อง	- นักเรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมดีมากและปฏิบัติตัวเป็นผู้มีมารยาทในการฟัง นักเรียนสามารถฟังเรื่องแล้วตอบคำถามได้ แต่ในกิจกรรมเล่าเรื่องย้อนกลับ นักเรียนยังเล่าเรื่องได้ไม่ดีเท่าที่ควร เพราะนักเรียนพูดเสียงเบาเล่าตะกุกตะกักไม่เรียงลำดับเรื่อง พูดเล่าเรื่องด้วยสำนวนภาษาของตนไม่ได้ มีที่ทำประหม่า ไม่สบตาผู้ฟัง	- นักเรียนบางคนไม่มีมารยาทในการพูด ชอบพูดแทรกครู
11 การสร้างคำจากตาราง	- นักเรียนสนใจในกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูจัดดีมาก นักเรียนสามารถอ่านคำได้มากกว่า 70 % มีนักเรียนบางคนเท่านั้น ที่ยังอ่านเป็นคำ อ่านสะกดคำและแจกลูกไม่คล่องเท่าที่ควร - นักเรียนบางคนไม่เข้าใจหลักและวิธีการสร้างคำ สร้างออกมาเป็นคำที่ไม่มี ความหมาย เป็นวลี	- นักเรียนอ่อนบางคนอ่านเป็นคำ และแจกลูกสะกดคำยังไม่คล่อง - เด็กอ่อนไม่ช่วยเหลือเพื่อนในการทำกิจกรรมกลุ่ม - การทำแบบฝึกหัดใช้เวลาามากเพราะมี 2 ตอน - นักเรียนแต่งประโยคปากเปล่าได้ แต่นำมาเขียนไม่ได้
12 การเขียนเรื่อง	- นักเรียนให้ความสนใจและกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการแต่งประโยคปากเปล่าจากสถานการณ์ที่กำหนด และสามารถแต่งได้ยาวขึ้นเรื่อย ๆ มีนักเรียนบางคนไม่กล้าพูดแต่งประโยคให้ยาวขึ้น ครูต้องถามกระตุ้นจึงจะตอบ นักเรียนที่เรียนอ่อน	- การใช้กระดานดำของครูขาดความชำนาญ และไม่คล่องแคล่ว - นักเรียนใช้เวลาในการทำกิจกรรมมากเกินไป

ตารางที่ 5 แสดงผลการปฏิบัติการสอนเชิงคุณภาพและสภาพปัญหาในวงจรที่ 1 (ต่อ)

แผนการสอนที่	ผลการสอน/ข้อสังเกตที่พบ	สภาพปัญหา
	บางคนพูดตะกุกตะกัก ไม่กล้าและไม่มั่นใจในการพูดของตน - นักเรียนเก่งสามารถเขียนเล่าเรื่องจากภาพที่กำหนดให้โดยเรียงลำดับเรื่องราวได้เหมาะสม รูปประโยคถูกต้อง	
13 การอ่านแล้วปฏิบัติตาม	- นักเรียนให้ความสนใจในการทำกิจกรรมดีมาก เพราะเป็นสิ่งแปลกใหม่ และท้าทาย กิจกรรมการพับปลากระดาษเป็นกลุ่ม เปิดโอกาสให้นักเรียนคิดตกแต่งได้อย่างอิสระ ซึ่งพบว่า บางกลุ่มร่วมมือในการทำงานดีมาก แต่บางกลุ่มก็ดกกันเพื่อนนักเรียนที่เรียนอ่อนไม่ให้เข้ากลุ่ม ไม่ให้ช่วยทำกิจกรรม - นักเรียนสามารถอ่านแผนภูมิการพับปลาแล้วปฏิบัติตามขั้นตอนได้ เพราะมีรูปให้ดูประกอบ - ในการพูดอธิบายผลงานของตนเองและผู้อื่น นักเรียนทำได้ไม่ดีนัก การพูดยังตะกุกตะกัก และพูดเลียนแบบกลุ่มอื่น ที่พูดก่อน	- นักเรียนบางคนอ่านแล้วปฏิบัติตามไม่ได้ ต้องทำตามเพื่อน - นักเรียนบางคนเห็นแก่ตัว ไม่ช่วยเหลือและแนะนำเพื่อน - นักเรียนไม่เข้าใจวิธีการทำงานเป็นกลุ่มเท่าที่ควร - นักเรียนขาดทักษะในการพูดอธิบายผลงานของตนและผู้อื่น
14 การเขียนเรื่องบรรยายภาพ	- นักเรียนบางคนไม่อดทนรอคอยให้ครูเรียกชื่อตอบคำถาม ขอบพูดแข่งครู - การอ่านประโยคของนักเรียนยังไม่คล่อง พูดตั้งโจทย์ปัญหาไม่ได้	- ครูเรียกให้นักเรียนตอบยังไม่ทั่วถึง - การจัดกิจกรรมใช้เวลานาน - นักเรียนไม่มีมโนคติเรื่องโจทย์ปัญหา และบางคนยังอ่านประโยคไม่ได้

จากการปฏิบัติการสอนในวงจรปฏิบัติการที่ 1 พบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดบางกิจกรรมยังต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เอื้อต่อความสนใจ ระดับสติปัญญา ความพร้อมของผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อให้กิจกรรมที่จัดขึ้นส่งผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะทางภาษาของผู้เรียนให้มากที่สุดต่อไป

4.3.3 สรุปผลเชิงคุณภาพ

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของวงจรปฏิบัติการที่ 1 ที่ได้ข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนของนักเรียน แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู แบบสัมภาษณ์นักเรียน ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้ร่วมกันวิเคราะห์และสรุปผลในเชิงคุณภาพ โดยได้แยกประเด็นการศึกษาออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1) สภาพทั่วไป สภาพแวดล้อมของห้องเรียน อยู่ในสภาพที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อากาศถ่ายเทสะดวก โต๊ะนักเรียนเป็นโต๊ะคู่เก้าอี้ยาว การจัดโต๊ะเรียนจัดให้นักเรียนนั่งเป็นคู่ มีพื้นที่ว่างหลังห้องปูเสื่อน้ำมันใช้ในการจัดกิจกรรมกลุ่ม มีมุมสำหรับอ่านหนังสือและเล่นเกมฝึกทักษะทางภาษาอยู่หลังห้องเรียน

2) พฤติกรรมของผู้วิจัย จากการสังเกตของผู้ร่วมวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของผู้วิจัย พบว่า ผู้วิจัยมีการเตรียมความพร้อมก่อนการสอนเป็นอย่างดี ใช้สื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจ เหมาะสมกับกิจกรรมที่จัด ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียนได้เร็วขึ้น มีกิจกรรมเกมที่สนุกสนานท้าทายผู้เรียนใช้ในการสอนและสรุปเนื้อหาบางเนื้อ นอกจากนี้ยังมีการจัดระบบสิ่งเสริมแรงที่ท้าทายผู้เรียน ให้มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้วยการใช้ดาวเป็นรางวัล ซึ่งพบว่าช่วยให้นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียนเพิ่มมากขึ้น ส่วนผู้วิจัยเองมีข้อบกพร่องคือ การพูดที่เร็ว และเร็วเกินไป ทำให้การอธิบายกิจกรรมบางกิจกรรมไม่ชัดเจน ผู้เรียนไม่เข้าใจ ส่งผลให้ต้องเสียเวลาในการทำกิจกรรมนั้น ๆ นานมากขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่า บางกิจกรรมผู้วิจัยยกตัวอย่างประกอบน้อย เช่น เรื่อง การสร้างคำ ผู้วิจัยยกตัวอย่างประกอบน้อยเกินไปทำให้นักเรียนส่วนมากไม่เข้าใจมโนคติเกี่ยวกับการสร้างคำ ทำให้สร้างคำได้น้อย ไม่หลากหลาย และบางคำไม่มีความหมาย ในการใช้กระดานดำพบว่า ผู้วิจัยยังใช้ไม่เป็นระบบและใช้น้อยเกินไป ทำให้ได้ข้อคิดว่าการสอนครั้งต่อไปในวงจรปฏิบัติการที่ 2 ควรปรับปรุงให้ใช้กระดานดำ ประกอบการอธิบายเนื้อหาที่เป็นมโนคติให้มากขึ้น

3) ด้านพฤติกรรมของนักเรียน จากการสังเกตของผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนรู้ โดยเฉพาะการ

เล่นเกมทางภาษา เช่น เกมช่วยพิฆาตหนอนไหมเรียงคำ เกมต่อภาพ เกมบิงโก เขียนคำแข่งขัน ในการเล่นเกมนักเรียนจะจริงจังและให้ความสำคัญกับชัยชนะของการแข่งขันมาก จนบางครั้งเกิดความเห็นแก่ตัวอยากได้ชัยชนะ การทำกิจกรรมกลุ่มพบว่า นักเรียนที่เรียนเก่งและมีบทบาทในห้องจะเป็นผู้ผูกขาดในการทำกิจกรรมต่างๆ เพียง 1 - 2 คนเท่านั้น ส่วนนักเรียนที่เรียนอ่อนและไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนจะแสดงท่าทีเบื่อหน่ายในการทำกิจกรรม นักเรียนขาดความสามัคคีในการทำกิจกรรมกลุ่ม ส่งผลทำให้การทำกิจกรรมกลุ่มบางกิจกรรม เช่น การสร้างแผนภูมิประสมการณ ใช้เวลามากเพราะนักเรียนไม่ช่วยกันทำงาน ทะเลาะกันขณะทำงาน ในแผนการสอนหลังนักเรียนแต่ละกลุ่มรู้จักแบ่งงานกันทำมากขึ้น เพราะใช้การให้ดาวรางวัลสำหรับกลุ่มที่มีความสามัคคีในการทำงาน นักเรียนบางคนไม่มีมารยาทในการฟัง และการพูด ยังคงพูดคุยแข่งเมื่อเพื่อนออกไปพูดหน้าชั้น ด้านการพูดพบว่า นักเรียนไม่มีความมั่นใจในการพูดภาษาไทยกลาง พูดตะกุกตะกัก เสียงเบา

4) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ผลจากการสังเกตของผู้ร่วมวิจัย พบว่า นักเรียนสนุกสนานและกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมมาก เพราะแต่ละกิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาอย่างเต็มที่ ข้อบกพร่องในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่พบคือ ในบางกิจกรรมที่นักเรียนยังไม่คุ้นเคย และไม่เคยเรียนรู้มาก่อน เช่น กิจกรรมการยกตัวอย่างคำที่มีพยัญชนะ ข บ อ เป็นพยัญชนะต้น นักเรียนยังไม่สามารถบอกคำที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะ ข บ อ ได้หลากหลาย นักเรียนส่วนมากยกตัวอย่างตามที่ครูสอน เช่น ข.ใบ ข.บ้าน ข.ป่า กิจกรรมการสร้างคำจากตารางสร้างคำ นักเรียนยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับมโนคติในการสร้างคำ ทำให้คำที่สร้างเป็นวลี เช่น ตีกา ในนา เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบว่า กิจกรรมการเขียนแผนภูมิประสมการณ ใช้เวลามาก เพราะนักเรียนไม่มีทักษะในการทำกิจกรรมกลุ่ม เกี่ยงกันทำงาน นักเรียนอ่อนจะถูกกีดกันจากนักเรียนเก่งไม่ให้ทำงาน เพราะกลัวเสียคะแนนกลุ่ม นักเรียนไม่มีความมั่นใจในการพูดอธิบายผลงานของตนเองและผู้อื่น ไม่กล้าพูดภาษากลาง ยังคงพูดตามอย่างครู ไม่มีความคิดสร้างสรรค์ในการพูดเท่าที่ควร ในการปฏิบัติการในวงจรต่อไป ควรเพิ่มกิจกรรมการพูดอธิบายผลงานของตน ฝึกวิจารณ์ผลงานให้มากขึ้น ควรเพิ่มกิจกรรมการเขียนตัวอักษร และคำศัพท์ให้มากขึ้นในวงจรต่อไป

กล่าวโดยสรุป ในภาพรวมของการปฏิบัติการสอนในวงจรที่ 1 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่จัดขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับที่ดี กิจกรรมการเรียนรู้การสอนในขั้นตอนการสอนตามธรรมนูญการสอนอ่านขั้นที่ 1 สอนอ่านให้รู้เรื่อง ขั้นตอนที่ 2 การใช้ประโยชน์จากการอ่าน ผลจากการสอน สรุปได้ว่า นักเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการสอนคือ

นักเรียนรู้เรื่องที่อ่าน สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ ขั้นตอนการสอน ที่ 3 การขยายประสบการณ์ทางการอ่านสองทางคือ การเพิ่มคำศัพท์ และการสร้างแผนภูมิประสบการณ์ ผลการสอน พบว่า นักเรียนได้รับความสนุกสนานกับกิจกรรมที่จัดขึ้น นักเรียนพอใจที่ได้พูดเล่าสิ่งที่เป็นประสบการณ์ของตัวเองให้ครูและเพื่อน ๆ ฟัง ปัญหาที่พบในกิจกรรมขั้นตอนที่ 3.2 การสร้างแผนภูมิประสบการณ์คือ นักเรียนไม่กล้าและไม่มั่นใจในการพูดภาษาไทยกลาง การทำกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนไม่ร่วมมือกันเท่าที่ควร กล่าวคือ นักเรียนเก๋มมักไม่ค่อยเปิดโอกาสให้นักเรียนที่เรียนอ่อนได้ร่วมกิจกรรม โดยเฉพาะขั้นตอนที่สร้างแผนภูมิประสบการณ์ร่วมกัน นักเรียนที่เรียนเก่งจะเป็นผู้ผูกขาดในการทำกิจกรรมเป็นส่วนใหญ่ ขั้นตอนการสอนที่ 4 การจัดกิจกรรมหลากหลาย พบว่า ในขั้นตอนนี้ นักเรียนสนุกสนาน และกระตือรือร้นในการเรียนมาก เพราะมีกิจกรรมหลากหลายหลาย ที่ได้บูรณาการเนื้อหาวิชาภาษาไทยเข้ากับกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ มีเพลง เกม กิจกรรมทางศิลปะ ให้นักเรียนได้เล่น ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกและพัฒนาทักษะทางภาษาด้วยการปฏิบัติจริง ปัญหาที่พบเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะทางภาษา พบว่ามีปัญหาเรื่องนักเรียนไม่มีความยาวในการฟัง ชอบพูดคุยและหยอกล้อกันในขณะที่ครูสอน ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการพูดคือ นักเรียนไม่มีความมั่นใจในการพูด เรียบเรียงคำพูดไม่ได้ดีเท่าที่ควร ปัญหาทักษะการอ่านคือ นักเรียนบางคนโดยเฉพาะนักเรียนอ่อนอ่านไม่คล่อง การอ่านสะกดคำและแจกลูกออกเสียงตะกุกตะกัก ปัญหาทักษะการเขียนพบว่า นักเรียนปฏิบัติตนในการเขียนไม่ถูกต้องตามกลไกในการเขียน นั่งตัวอ่ บางคนเอามือทำคางเวลาเขียน เขียนบรรยายภาพไม่ได้ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้พิจารณาร่วมกัน และนำข้อมูลเกี่ยวกับข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่พบไปใช้ เพื่อปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนในวงจรที่ 2 ต่อไป

4.4 ผลสะท้อนของการปฏิบัติในวงจรที่ 2

การปฏิบัติการวิจัยในวงจรที่ 2 เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในบทเรียน เรื่อง ไถนา ประกอบด้วยแผนการสอนทั้งหมด 14 แผนการสอน รายละเอียดในการสะท้อนผลการปฏิบัติการผู้วิจัยขอเสนอ ดังนี้

4.4.1 ผลการปฏิบัติการสอนในเชิงปริมาณ

ผลสะท้อนการปฏิบัติการสอนในเชิงปริมาณ คือ ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบย่อยแบบปรนัยเลือกตอบชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ พบข้อสรุปดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงค่าคะแนนแบบทดสอบย่อยครั้งที่ 2 ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ทำแบบทดสอบ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	ร้อยละของคะแนน
1	15	75*
2	16	80
3	18	90
4	16	80
5	14	70*
6	17	85
7	16	80
8	14	70*
9	18	90
10	19	95
11	18	90
12	14	70*
13	17	85
14	18	90
รวม	230	
ค่าเฉลี่ย	16.42	82.14
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.64	

หมายเหตุ เครื่องหมาย * หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์รอบรู้ที่กำหนดร้อยละ 80

จากตารางที่ 6 พบว่า คะแนนมีการกระจายโดยคิดเฉลี่ยเป็น 1.64 ค่าเฉลี่ยของคะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในวงจรปฏิบัติการที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 82.14 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ความรอบรู้ที่กำหนดและจำนวนของนักเรียนที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ ที่กำหนดร้อยละ 80 มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่า จำนวนนักเรียนต้องผ่านเกณฑ์รอบรู้ที่กำหนดร้อยละ 70

4.4.2 ผลการปฏิบัติการเชิงคุณภาพ

จากการสังเกตของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งการสัมภาษณ์นักเรียน การจดบันทึกข้อมูลผลจากการสอนในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในวงจรปฏิบัติการที่ 2 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยได้นำข้อสรุปของข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ และสะท้อนผลการปฏิบัติการร่วมกัน ทำให้ได้ข้อสรุปของผลจากการปฏิบัติการสอน ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงผลการปฏิบัติการสอนเชิงคุณภาพในวงจรปฏิบัติการที่ 2

สภาพปัญหาในวงจรที่ 1	วิธีการแก้ปัญหา	ผลการปฏิบัติ	ข้อที่ควรแก้ไข
ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ - นักเรียนยังไม่สามารถอดทนรอคอยโอกาสได้ - นักเรียนมักจะตะโกนเสียงดังคุยกัน พูดคำหยาบ และชอบพูดแทรกครูและเพื่อน - นักเรียนชอบแทรกและเบียดกันเวลารับ และ ส่งงาน	ผู้วิจัยอธิบายให้นักเรียน รู้จักอดทนรอคอยโอกาส โดยให้ดาวเป็นรางวัลแก่นักเรียนที่รอคอยให้ครูเรียกชื่อทำกิจกรรม - ใช้สิ่งเสริมแรงลบคือการรับดาวรางวัลสำหรับผู้ที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ในการพูด เช่น พูดตะโกน พูดคำหยาบ - สร้างข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับการรับและส่งงาน ใช้สิ่งเสริมแรงบวกคือการให้ดาวรางวัลแก่นักเรียนที่มีวินัยในการรับและส่งงาน	นักเรียนมีพฤติกรรมในการเรียนรู้ที่ดีขึ้น รู้จักอดทนรอคอยโอกาสในการทำกิจกรรม เพราะต้องการสะสมดาวรางวัลให้ได้มากที่สุดนักเรียนส่วนมากมีมารยาทในการพูด ไม่พูดคำหยาบ ในการรับและส่งงาน นักเรียนมีระเบียบวินัยมากขึ้น แต่มีนักเรียนบางคนชอบแทรก และดันเพื่อนเพื่อให้ตนได้ส่งงานก่อน นักเรียนร่วมมือกันทำงานกลุ่มมากขึ้น	- นักเรียนเก่งบางคนชอบพูดแทรกตอบแทนเพื่อนที่ตอบไม่ได้ - นักเรียนที่ทำงานเสร็จก่อนส่งเสียงดังรบกวนเพื่อนที่ยังทำงานไม่เสร็จ - นักเรียนบางคนแอบทำกิจกรรมอื่นขณะที่ครูกำลังสอน - นักเรียนอ่อนบางคนแอบลอกแบบฝึกทักษะเพื่อน - นักเรียนชอบพูดเยาะเย้ยผลงานกลุ่มที่ทำงานผิดพลาด

ตารางที่ 7 แสดงผลการปฏิบัติการสอนเชิงคุณภาพในวงจรปฏิบัติการที่ 2 (ต่อ)

สภาพปัญหาในวงจรที่ 1	วิธีการแก้ปัญหา	ผลการปฏิบัติ	ข้อที่ควรแก้ไข
<u>ด้านกระบวนการในการเรียนรู้</u> - นักเรียนบางคนจำคำใหม่ในบทเรียนไม่ได้ - กิจกรรมเพลงไม่น่าสนใจเพราะไม่มีท่าทางประกอบ - นักเรียนไม่กล้าพูดเล่าเรื่องจากสถานการณ์ นักเรียนอ่านสะกดคำและแจกลูกไม่คล่อง	วิธีการที่ใช้แก้ปัญหาในด้านนี้มีดังนี้ - ให้นักเรียนเล่นเกมเสริมบทเรียนเพื่อฝึกการจำคำ เช่น เกมโดมิโน บัตรคำ เกมความจำ ทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล ฝึกเล่นเกมเมื่อมีเวลาว่าง - กระตุ้นให้นักเรียนร่วมกันคิดท่าทางประกอบเพลงง่ายๆ ร่วมกันเป็นกลุ่ม - ให้การเสริมแรงสำหรับนักเรียนที่กล้าพูดเล่าเรื่องด้วยการให้คำชมปรบมือให้กำลังใจเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนคนอื่นๆ เห็นตัวอย่าง เกิดพฤติกรรมการเล่นแบบ - ให้นักเรียนฝึกการอ่านร่วมกันเป็นกลุ่มโดยเน้นให้นักเรียนเก่งฝึกให้เพื่อนที่เรียนอ่อนกว่าและทำสมุดผสมคำไว้ฝึกอ่าน	นักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนด้วยความกระตือรือร้น และสนุกสนาน นักเรียนจำคำใหม่ในบทเรียนได้มากขึ้นเพราะได้เสริมทักษะด้วยการให้เล่นเกมซึ่งผลจากการเล่นเกมทำให้นักเรียนจำคำใหม่ในบทเรียน และใช้คำใหม่ในการแต่งประโยคได้มากขึ้น ด้านการพูดเล่าเรื่องของนักเรียนพบว่านักเรียนกล้าพูดมากขึ้นเพราะต้องการได้รับการเสริมแรงจากครูและการยอมรับจากเพื่อน นักเรียนเก่งช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อนกว่าด้วยการสอนอ่านสะกดคำและแจกลูกแล้วมาอ่านให้ครูฟัง	- นักเรียนบางคนพูดบอกเหตุผลในการเลือกชอบตัวละครได้ไม่ตรงประเด็น - การแต่งประโยคจากคำที่สร้างยังไม่เป็นรูปประโยคที่ถูกต้อง - นักเรียนไม่เข้าใจวิธีการทำแบบฝึกหัดทำให้เสียเวลามาก - นักเรียนอ่านเป็นคำเป็นประโยคไม่คล่อง

ตารางที่ 7 แสดงผลการปฏิบัติการสอนเชิงคุณภาพในวงจรปฏิบัติการที่ 2 (ต่อ)

สภาพปัญหาในวงจรที่ 1	วิธีการแก้ปัญหา	ผลการปฏิบัติ	ข้อที่ควรแก้ไข
- นักเรียนไม่สามารถสรุปมโนคติเรื่องโจทย์ปัญหา - นักเรียนใช้เวลามากในการทำแบบฝึกทักษะ เพราะเนื้อหาในแบบฝึกซับซ้อน มี 2 ตอน	- บูรณาการเนื้อหาภาษาไทยเข้ากับกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องโจทย์ปัญหาเพิ่มขึ้นโดยการฝึกแต่งประโยคโดยใช้คำศัพท์ที่เรียนจากวิชาภาษาไทยเพิ่ม - ปรับเปลี่ยนเนื้อหาในแบบฝึกให้กระชับมากขึ้นแต่ยังคงครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวัดผล	การพูดและแต่งประโยคเป็นโจทย์ปัญหานักเรียนบางคนยังแต่งไม่ได้ ซึ่งครูได้จัดสอนเพิ่มในท้ายชั่วโมงเรียนและช่วงที่มีเวลาว่าง และให้นักเรียนฝึกแต่งประโยคและโจทย์ปัญหากับเพื่อน	
<u>ด้านพฤติกรรมการสอนของครู</u> - ครูอธิบายวิธีการทำแบบฝึกทักษะไม่ชัดเจน - ครูใช้กระดานดำไม่คล่อง - ครูเรียกนักเรียนทำกิจกรรมไม่ทั่วถึง	- ครูอธิบายวิธีการทำแบบฝึกทักษะให้ชัดเจน พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบกรอธิบายถึงวิธีการทำให้นักเรียนดูบนกระดานดำ - เตรียมการใช้กระดานดำตามจุดประสงค์ของการใช้งานเป็นส่วนๆ ให้ชัดเจนและต่อเนื่อง - พยายามเรียกนักเรียนตอบให้ทั่วถึงทั้งห้องโดยให้ผู้ช่วยวิจัยบันทึกผล	ผู้วิจัยยกตัวอย่างประกอบกรอธิบายกิจกรรม และแบบฝึกทักษะมากขึ้น การใช้กระดานดำผู้วิจัยใช้ได้คล่องมากขึ้น	- ผู้วิจัยพูดเร็วและเร็วเกินไป - ผู้วิจัยใช้ภาษาที่เข้าใจยากเกินไปในการอธิบายกิจกรรม

ตารางที่ 7 แสดงผลการปฏิบัติการสอนเชิงคุณภาพในวงจรปฏิบัติการที่ 2 (ต่อ)

สภาพปัญหาในวงจรที่ 1	วิธีการแก้ปัญหา	ผลการปฏิบัติ	ข้อที่ควรแก้ไข
ด้านพื้นฐานประสบการณ์ของนักเรียน - นักเรียนเขียนประโยคที่แต่งไม่ได้เพราะเขียนคำบางคำไม่ได้ - นักเรียนขาดทักษะในการทำกิจกรรมกลุ่ม - นักเรียนไม่เข้าใจวิธีการทำแบบฝึกหัด	ในการแก้ปัญหาได้ดำเนินการดังนี้ - สร้างข้อตกลงร่วมกันกับนักเรียนว่าถ้าเขียนคำศัพท์คำใดไม่ได้ให้มาถามครูโดยครูจะเขียนคำศัพท์คำนั้นใส่กระดานให้นักเรียนนำไปคัดลอกลงในประโยคของตน - อธิบายและชี้แจงเกี่ยวกับหลักในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม บทบาทและความสำคัญของสมาชิกในกลุ่มโดยใช้นิทานเสริมคุณธรรมสอดแทรกในระหว่างการเรียนการสอน - ครูอธิบายวิธีการทำแบบฝึกหัดให้นักเรียนเข้าใจโดยอธิบายพร้อมๆ กันทั้งชั้น เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามข้อสงสัยและทดสอบความเข้าใจของนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยการถาม	นักเรียนได้รับการฝึกให้มีพื้นฐานในการเรียนเพิ่มขึ้นในการแต่งประโยคนักเรียนส่วนมากสามารถแต่งได้ดีขึ้นใช้คำที่ยากและแต่งประโยคได้ยาวขึ้นเพราะสามารถสอบถามคำที่เขียนไม่ได้จากครูในการทำกิจกรรมกลุ่มนักเรียนได้รับการฝึกให้เป็นผู้ที่รู้จักหน้าที่และบทบาทของตนในกลุ่ม ผลงานกลุ่มที่ออกมาดีขึ้น นักเรียนภูมิใจในผลงานของกลุ่มตน นักเรียนสามารถทำแบบฝึกทักษะเสร็จทันในเวลาที่กำหนดเพราะเข้าใจวิธีการในการทำแบบฝึกทักษะ	- นักเรียนบางคนชอบแต่งประโยคตามเพื่อน - นักเรียนอ่อนทำงานเสร็จช้า ไม่ทันเวลาที่กำหนด - นักเรียนเก้งกิดกันนักเรียนอ่อนไม่เข้าร่วมกิจกรรม

ตารางที่ 7 แสดงผลการปฏิบัติการสอนเชิงคุณภาพในวงจรปฏิบัติการที่ 2 (ต่อ)

สภาพปัญหาในวงจรที่ 1	วิธีการแก้ปัญหา	ผลการปฏิบัติ	ข้อที่ควรแก้ไข
- นักเรียนบางคนพูดไม่ตรงประเด็นของเรื่องที่กำหนด - นักเรียนไม่กล้าและไม่มั่นใจในการพูดภาษาไทยกลาง	- จัดลำดับในการถามคำถามให้นักเรียนตอบให้ต่อเนื่อง เป็นระบบ แล้วถามเพื่อให้นักเรียนตอบเป็นรายบุคคลและสะท้อนผลการตอบของนักเรียนแต่ละบุคคล - สร้างแรงจูงใจในการพูดภาษาไทยกลางโดยการให้แผ่นดาวรางวัลแก่นักเรียนคนละ 10 ดวง ถ้านักเรียนคนใดไม่พูดภาษากลางในชั่วโมงเรียนจะถูกหักดาวรางวัลครั้งละ 1 ดวง ในท้ายชั่วโมงผู้ที่เหลือดาวสะสมมากที่สุดเป็นผู้ชนะ	นักเรียนพูดตรงประเด็นของเรื่องที่กำหนดมากขึ้น เพราะครูจัดลำดับการถามนำไปสู่ประเด็นที่ต้องการให้นักเรียนตอบได้ชัดเจนขึ้น นักเรียนกล้าพูด และมั่นใจในการพูดภาษาไทยกลางได้ตอบกับครูและเพื่อนๆ มากขึ้น	- นักเรียนบางคนพูดเสียงเบาตะกุกตะกัก

จากตารางที่ 7 พบว่า ผลจากการปรับแก้กิจกรรมการเรียนการสอนจากวงจรปฏิบัติการที่ 1 ส่งผลให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยมากขึ้น ผู้เรียนได้รับความรู้จากกลุ่มประสบการณ์ต่างๆ ที่นำมาใช้บูรณาการในช่วงของขั้นตอนการสอนตามธรรมเนียมการสอนอ่าน ขั้นตอนี่ 4 ซึ่งพบว่า นักเรียนสนุกสนานเพลิดเพลินกับกิจกรรมการเรียนการสอนมาก ผู้วิจัยจึงนำกิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนการปฏิบัติเดิมมาใช้กับเนื้อหาใหม่ในวงจรปฏิบัติการที่ 3 ต่อไป

4.4.3 สรุปผลเชิงคุณภาพ

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนของวงจรปฏิบัติการที่ 2 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยใช้ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน แบบบันทึกประจำวันของครู และแบบสัมภาษณ์นักเรียน แล้วนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์และร่วมกันสรุปในเชิงคุณภาพ โดยแยกประเด็นในการศึกษา ดังนี้

1) สภาพทั่วไป สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปอยู่ในสภาพที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน อากาศถ่ายเทสะดวก แต่มีบางครั้งที่นักเรียนจากห้องข้างเคียงที่ครูประจำชั้นยังไม่มาสอน มักจะมาแอบมองการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ทำให้นักเรียนเสียสมาธิในการเรียนไปบ้างเพราะสนใจมองนักเรียนคนอื่นที่อยู่นอกห้องเรียน ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาด้วยการพูดคุยชี้แจงกับครูประจำชั้นถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ขอความร่วมมือในการควบคุมชั้นเรียน รวมทั้งตกลงทำความเข้าใจกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ไม่ให้สนใจสิ่งอื่นที่อยู่นอกเหนือจากกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่เกิดขึ้นในชั่วโมงเรียน นอกจากนี้ยังใช้หลักการเสริมแรง โดยให้สิ่งเสริมแรงทางบวก คือการเพิ่มดาวรางวัลให้กับนักเรียนที่สนใจกิจกรรมในชั้นเรียน และให้สิ่งเสริมแรงลบ โดยการริบดาวรางวัลแก่นักเรียนที่ไม่สนใจเรียน

2) พฤติกรรมของผู้วิจัย ผู้วิจัยใช้ข้อมูลที่ได้รับการสะท้อนผลจากผู้ช่วยวิจัย และข้อมูลจากผลการปฏิบัติการในวงจรที่ 1 มาปรับปรุงพฤติกรรมการสอนให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้น กล่าวคือ ผู้วิจัยบอกจุดประสงค์ในแต่ละกิจกรรมก่อนที่จะให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม พูดช้า และชัดเจนมากขึ้น ยกตัวอย่างประกอบในกิจกรรมที่นักเรียนยังไม่เข้าใจเพิ่มมากขึ้น เช่น เรื่องการสร้างคำการแต่งประโยค การใช้กระดานดำเป็นระบบมากขึ้นและพบว่ามีสิ่งที่ผู้วิจัยต้องปรับปรุงพฤติกรรมการสอนของตนคือ การใช้ภาษาในการถ่ายทอดเนื้อหาให้ผู้เรียนบางครั้งผู้วิจัยใช้ภาษาที่เข้าใจยากเกินระดับสติปัญญาของผู้เรียนจะเข้าใจ เช่น ใช้คำว่า ประเด็น หัวข้อ เหตุใด ร่วมกันอภิปราย ทำให้นักเรียนไม่เข้าใจว่าคำที่ครูพูดหมายถึงอะไร จากข้อบกพร่องที่พบดังกล่าวนี้ ทำให้ผู้วิจัยทราบว่าต้องปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นนี้ในวงจรปฏิบัติการต่อไป

3) ด้านพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้การสอน และร่วมกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน นักเรียนเริ่มคุ้นเคยกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนด้วยวิธีการสอนตามธรรมชาติที่ผู้วิจัยจัดมากขึ้น นักเรียนกล้าและมั่นใจในการพูดภาษาไทยกลาง เพราะไม่รู้สึกลอายที่จะพูดคนเดียว และไม่ถูกหักดาวสะสมในกรณีที่นักเรียนไม่พูดภาษาไทยกลาง ในการทำกิจกรรมกลุ่ม พบว่า นักเรียน

แข่งขันและเอาจริงเอาจังกับคะแนนกลุ่มมาก ทำให้บางครั้งนักเรียนพูดต่อว่า และทะเลาะกันเอง เมื่อเพื่อนในกลุ่มมีส่วนทำให้กลุ่มเสียคะแนน นักเรียนส่วนใหญ่รีบร้อนส่งงานมากเกินไป ทำให้ผลงานมีข้อผิดพลาด เช่น ลืมเขียนชื่อ เขียนตัวหนังสือไม่สวย เขียนตกหล่น นักเรียนอ่อนมีบทบาทในกลุ่มมากขึ้น นักเรียนที่เรียนดีช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อนกว่าด้วยการช่วยอธิบายกิจกรรม แต่บางครั้งนักเรียนมักจะบอกและให้เพื่อนลอกงานส่งครูเพราะกลัวว่าเพื่อนจะทำงานเสร็จไม่ทันเวลา นักเรียนให้ความสนใจในกิจกรรมเพลง และเกมที่จัดมาก นักเรียนที่ทำงานหรือทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายเสร็จก่อนจะมาขอครูเล่นเกมที่เล่นผ่านไปแล้วในชั่วโมง เช่น บิงโก จับปลาแข่งขัน เขียนคำแข่งขัน และมีนักเรียนเก่งบางคนไปฝึกอ่านแผนภูมิประสบการณ์ที่เป็นผลงานของกลุ่มตน ที่จัดแขวนไว้ที่ป้ายแสดงผลงานของกลุ่มหลังชั้นเรียน นักเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างหลังจากทำกิจกรรม ด้วยการอ่านแผนภูมิประสบการณ์ แผนภูมิเนื้อหา บัตรคำใหม่ในบทเรียน แผนภูมิแจกคำ ของเลือนคำ สมุดผสมคำสระต่างๆ ซึ่งผู้วิจัยได้ให้การเสริมแรงแก่นักเรียนเหล่านี้ด้วยการให้คำชื่นชม เสี่ยงปรบมือจากเพื่อนๆ ทำให้นักเรียนคนอื่นๆ สนใจเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมที่พึงประสงค์เหล่านี้ คือ ตากพยายายที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จและใช้เวลาว่างที่เหลือในการทำกิจกรรม ฝึกอ่าน ฝึกพูด เล่นเกมเสริมทักษะทางภาษาอื่นๆ ที่ครูจัดไว้ให้

4) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลจากการสังเกตของผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัย พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูเป็นลำดับขั้นตอนต่อเนื่องมากขึ้น กิจกรรมในชั่วโมงดำเนินไปอย่างราบรื่นกว่าวงจรปฏิบัติการที่ 1 นักเรียนสามารถแต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา แต่งประโยคได้ยาวขึ้น และใช้คำที่ยากมากขึ้น ผู้วิจัยได้ปรับแก้ปัญหาเรื่องการเขียนคำในประโยคไม่ได้ด้วยการสร้างข้อตกลงร่วมกันกับนักเรียนว่าถ้านักเรียนเขียนคำใดในประโยคที่แต่งไม่ได้ ให้มาถามครูที่โต๊ะ ครูเขียนคำนั้นๆ ลงในกระดานแล้วให้นักเรียนคัดลอกคำที่เขียนไม่ได้นั้นลงในประโยค ซึ่งวิธีนี้เป็นการแก้ปัญหาให้นักเรียนที่ชอบแต่งประโยคตามเพื่อนได้ดีอีกวิธีหนึ่ง เพื่อให้เห็นตัวอย่างการแต่งประโยคของนักเรียนผู้วิจัยขอเสนอผลงานการแต่งประโยคของนักเรียน ดังนี้

ฉัน ชอบ อารี เพราะ อารี ช่วยแม่
ทำกับข้าว

จากตัวอย่างการแต่งประโยคของนักเรียนแสดงให้เห็นว่า นักเรียนสามารถแต่งประโยคโดยใช้คำที่ยาก และซับซ้อนขึ้น แต่งได้หลากหลายมากขึ้น กิจกรรมการบอกคำที่มีพยัญชนะ จ ป พ เป็นพยัญชนะต้น ปรับแก้จากวงจรที่ 1 โดยให้นักเรียนบ่งชี้คำที่มีพยัญชนะ จ ป และ พ เป็นพยัญชนะต้นจากคำที่กำหนดให้ นอกจากนี้ผู้วิจัยพยายามฝึกหัดให้นักเรียนบอกคำจากพยัญชนะต้นที่กำหนด ด้วยการฝึกจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว เช่น ให้นักเรียนจำแนกคำศัพท์ที่นักเรียนพบเห็นบ่อยๆ ในชีวิตประจำวันว่าสิ่งใดมีพยัญชนะ จ ป พ เป็นพยัญชนะต้น บอกชื่อเพื่อนในห้องที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะต้นที่กำหนด เป็นต้น สำหรับกิจกรรมการเขียนแผนภูมิประสบการณ์ใช้เวลาที่กระชับมากขึ้นในการดำเนินกิจกรรม เพราะนักเรียนเริ่มรู้จักแบ่งหน้าที่กันในการทำงานกลุ่ม ไม่เกี่ยงกันทำงาน กิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกทักษะการพูด เช่น การพูดอธิบายผลงานการพูดบรรยายความรู้สึกต่อการเล่นเกม พบว่า นักเรียนยังคงพูดตามที่ครูยกตัวอย่าง คือ เป็นการพูดเพื่อตอบคำถามของครู และพูดเลียนแบบครู นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่มีความคิดสร้างสรรค์ในการพูด จากข้อบกพร่องที่พบในการพูดครั้งนี้ ผู้วิจัยเกิดแนวคิดในการจัดกิจกรรมเสริมทักษะการพูดเพิ่มเติม ด้วยการฝึกหัดให้นักเรียนฝึกพูดเล่าเรื่องเกี่ยวกับตัวเอง พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานของตนเอง และฝึกพูดแสดงความคิดเห็นของตนที่มีต่อผลงานของผู้อื่น โดยจัดฝึกให้มากขึ้นในวงจรปฏิบัติการต่อไป

กล่าวโดยสรุป ภาพรวมของการปฏิบัติการสอนในวงจรที่ 2 พบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับที่ดี นักเรียนส่วนใหญ่บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ ในกิจกรรมการสอนขั้นตอนที่ 1 การสอนอ่านให้รู้เรื่อง และขั้นตอนที่ 2 การใช้ประโยชน์จากการอ่าน ผลจากการสอนสรุปได้ว่านักเรียนบรรลุตามจุดประสงค์ของการสอนคือนักเรียนรู้เรื่องที่อ่าน สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ นักเรียนสามารถแต่งประโยคได้สื่อความหมาย สามารถใช้คำศัพท์ที่ยากเพิ่มขึ้น การพูดประเมินหรือพูดบอกเหตุผลที่เลือกชอบตัวละคร นักเรียนบางคนยังบอกเหตุผลได้ไม่ตรงประเด็น เช่น พูดบอกว่าชอบดารา เพราะดาราสวย เพราะดาราน่ารัก เป็นต้น ผู้วิจัยจึงชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจโดยการยกตัวอย่างสถานการณ์ในการเลือกชอบคนประกอบว่า การที่จะเลือกชอบเพื่อนสักคน เราพิจารณาจากอะไร ระหว่างเพื่อนที่สวย หน้าตาน่ารัก แต่นิสัยไม่ดี ชอบแกล้งเพื่อน กับเพื่อนที่เป็นคนดี ไม่แกล้งเพื่อน ซึ่งการยกตัวอย่างประกอบสถานการณ์ลักษณะนี้เป็นการฝึกให้นักเรียนคิดเปรียบเทียบและบอกเหตุผลในการเลือกชอบตัวละครได้ตรงประเด็นมากขึ้น ดังตัวอย่างผลงานของนักเรียนในวงจรที่ 2 เปรียบเทียบกับวงจรที่ 1

ฉันชอบ ดารา เพราะ ดารา

ผลงานวงจรที่ 1

ฉัน ชอบ อาร์ เพราะ อาร์ ช่วยแก้
ทำกับข้าว

ผลงานวงจรที่ 2

ขั้นตอนการสอนตามธรรมเนียมการสอนอ่านขั้นที่ 3 การขยายประสบการณ์ทางการอ่าน
สองทาง ขั้นที่ 3.1 การสอนอ่านแบบแจกลูก (การเพิ่มคำศัพท์) นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำ
และแจกลูกสระไอ และ สระโอ ได้ดี โดยใช้วิธีการฝึกอ่านจากของเลียนคำ แถบเลื่อนผสมคำ ซึ่งมี
รูปสระวางคงที่แล้วเปลี่ยนพยัญชนะมาผสมเสียงจากคำแม่บท มีกิจกรรมให้นักเรียนได้หาคำที่
ประสมด้วยสระไอ และ สระโอ จากเรื่องที่กำหนดให้เป็นกลุ่ม พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการ
ทำงานกลุ่มดีมากขึ้น ทุกกลุ่มสามารถทำกิจกรรมได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ซึ่งผู้วิจัย
ขอเสนอตัวอย่างผลงานของนักเรียน ดังนี้

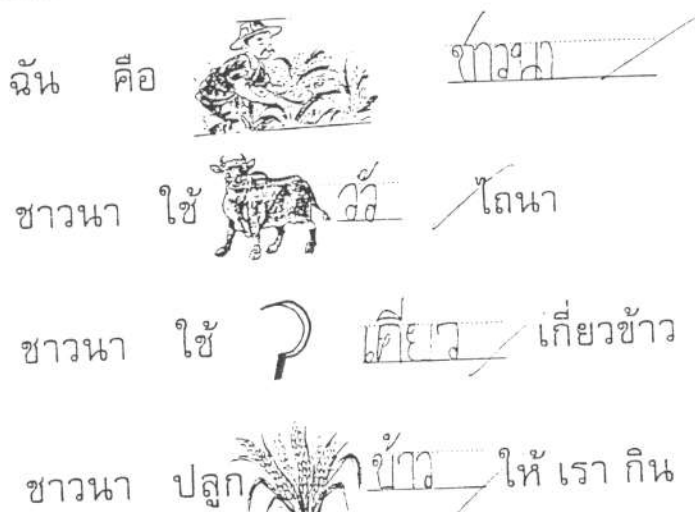
ค้นหาคำที่ประสมด้วยสระไอ แล้วนำไปคัดตัวบรรจงเต็ม
บรรทัด

แก้วผูกโบสสีแดงไปวิ่งเล่นจนหกล้มหัวโน จึงกลับบ้าน
มากินข้าวกับไข่พะโล้ และแกงไตปลา กินผลไม้คือ
มะไฟ ลำไย

ไ ฝ ไย ไต ใ ใ

ขั้นตอนการสอนตามธรรมเนียมการสอนอ่านขั้นที่ 3.2 การสอนอ่านโดยสร้างแผนภูมิ
ประสบการณ์ ในขั้นตอนนี้ดำเนินการสอนโดยใช้คำในบทแจกลูกสระไอ สระโอ และใช้คำใน
บทเรียนอ่านที่ควรได้รับการขยายความมาสร้างเป็นเรื่องราวที่สัมพันธ์กับกลุ่มประสบการณ์อื่นๆ
3 เรื่อง คือ เรื่องชาวนา สัตว์ใช้แรงงาน และเรื่องไก่ ผลจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

พบว่านักเรียนแต่ละคนพูดเล่าเรื่องจากประสบการณ์ของตนด้วยความสนุกสนาน มีความกล้าและ
มั่นใจในการพูดได้ตอบกับครูและเพื่อน การใช้คำถามนำของครูเป็นระบบชัดเจน ต่อเนื่อง นักเรียน
ตอบคำถามได้ตรงประเด็นทำให้การขมวดเรื่องที่นักเรียนเล่าสู่การเขียนเป็นแผนภูมิประสบการณ์
มีความชัดเจนมากขึ้น ผลจากการทำแบบฝึกทักษะ ซึ่งเป็นการเขียนเรื่องจากภาพอักษร พบว่า
นักเรียนส่วนใหญ่สามารถเขียน และอ่านเรื่องที่เขียนได้ถูกต้อง ชัดเจน คล่องแคล่ว การระบายสีใน
แบบฝึกทักษะมีความสวยงาม ประณีตมากขึ้น ดังตัวอย่างผลงานนักเรียนเรื่อง ชาวนา

ขั้นตอนการสอนที่ 4 การจัดกิจกรรมหลากหลาย ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดย
คำนึงถึงความสนใจของนักเรียน ลักษณะของกิจกรรมที่จัดเน้นการเสริมทักษะทางภาษาของ
ผู้เรียนทั้งทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ในขั้นตอนการสอนนี้นักเรียนให้ความสนใจ และร่วม
ทำกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน เพราะมีกิจกรรมที่หลากหลายและน่าสนใจ เช่น เกม เพลง นิทาน
รวมทั้งกิจกรรมทางศิลปะอื่นๆ เช่น พับกระดาษ วาดรูป ระบายสี ฯลฯ ผู้วิจัยจัดกิจกรรมเสริมทักษะ
การฟังโดยให้นักเรียนฟังนิทานเรื่อง สิงโตกับฝูงวัว แล้วให้นักเรียนตอบคำถาม เล่าเรื่องย้อนกลับ
แสดงบทบาทสมมติประกอบเรื่องที่ฟัง เรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่ฟัง นักเรียนสามารถทำ
กิจกรรมในทุกขั้นตอนได้ดี กิจกรรมการสร้างคำจากคำที่กำหนด พบว่านักเรียนสามารถสร้างคำ
ใหม่ได้ดี สามารถแต่งประโยคจากคำที่สร้างได้ดีกว่าในวงจรปฏิบัติการที่ 1 ดังตัวอย่างผลงาน
ของนักเรียนในวงจรปฏิบัติการที่ 2 เปรียบเทียบกับผลงานวงจรที่ 1 ดังนี้

โพธิ์ = โพธิ์สีป่น

ผลงานของนักเรียนในวงจรปฏิบัติการที่ 1

โพธิ์

แต่งประโยค = โพธิ์สีป่น

ผลงานนักเรียนในวงจรปฏิบัติการที่ 2

ปัญหาที่พบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนในขั้นตอนที่ 4 คือปัญหาเรื่องการพูด โดยเฉพาะเรื่องพูดอธิบายผลงานของตนและผลงานกลุ่ม การพูดแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่ฟัง นักเรียนยังพูดได้ไม่ดีเท่าที่ควร นักเรียนบางคน โดยเฉพาะนักเรียนอ่อนชอบพูดเลียนแบบครู เลียนแบบเพื่อนที่เก่งกว่า ไม่ความมั่นใจในการพูด ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าควรนำผลสะท้อนที่พบจากการจัดกิจกรรมดังกล่าวมาพิจารณาปรับปรุงเพื่อหาทางแก้ไขในวงจรที่ 3 ต่อไป

ขั้นตอนการสอนที่ 5 กิจกรรมสรุปผล ประเมินผล ทบทวนบทเรียนและสอนซ่อมเสริม ในการจัดกิจกรรมขั้นนี้ผู้วิจัยได้จัดแทรกในทุกช่วงของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน กล่าวคือ ในการสรุปผลและประเมินผล ผู้วิจัยได้ทดสอบความรู้ของผู้เรียนเพื่อให้ทราบว่านักเรียนคนใดผ่านหรือไม่ผ่านจุดประสงค์ของบทเรียน จัดกิจกรรมทบทวนการอ่านแผนภูมิเนื้อหา และแผนภูมิ -

ประสบการณ์ทั้ง 3 เรื่อง ทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล จัดกิจกรรมซ่อมเสริมให้นักเรียนในช่วง
ซ่อมเสริมและในช่วงที่มีเวลา เช่น ช่วงเข้าก่อนเข้าเรียนและในช่วงที่ครูประจำชั้นมีภารกิจ รวมทั้ง
จัดบทเรียนอ่านเสริมให้นักเรียนทั้งที่เรียนเก่งและเรียนอ่อนไปฝึกอ่านเสริมที่บ้านตามระดับความ
สามารถของผู้เรียน และผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการตรวจสอบความก้าวหน้าของผู้เรียน ด้วยการ
ให้ผู้ปกครองเซ็นชื่อเมื่อนักเรียนอ่านเรื่องให้ฟังเสร็จสิ้น ซึ่งผลจากกิจกรรมซ่อมเสริมลักษณะนี้
ผู้ปกครองพอใจมากที่ได้ทราบพัฒนาการในการอ่านของบุตรหลานตน

4.5 ผลสะท้อนของการปฏิบัติในวงจรที่ 3

การปฏิบัติการวิจัยในวงจรที่ 3 เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน บทเรียนที่ 5 เรื่อง
เจ้าลำลี ซึ่งประกอบด้วยแผนการสอนทั้งหมด 14 แผนการสอน ในรายละเอียดการสะท้อนผล
ในการปฏิบัติการผู้วิจัยขอเสนอ ดังนี้

4.5.1 ผลการปฏิบัติการสอนในเชิงปริมาณ

ผลสะท้อนของการปฏิบัติการสอนในเชิงปริมาณ คือ คะแนนจากการทำแบบ
ทดสอบย่อยที่ 3 ซึ่งเป็นข้อสอบปรนัยเลือกตอบชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ พบข้อสรุปดัง
แสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงค่าคะแนนแบบทดสอบย่อยที่ 3 ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ทำแบบทดสอบ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	ร้อยละของคะแนน
1	14	70*
2	16	80
3	19	95
4	18	90
5	17	85
6	15	75*
7	16	80
8	18	90
9	17	85
10	18	90
11	20	100
12	13	60*
13	18	90
14	18	90
รวม	237	
ค่าเฉลี่ย	16.93	84.64
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.94	

หมายเหตุ เครื่องหมาย * หมายถึงคะแนนของนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์รอบรู้ที่กำหนดร้อยละ 80

จากตารางที่ 8 พบว่า คะแนนมีการกระจายโดยเฉลี่ยคิดเป็น 1.94 ค่าเฉลี่ยของคะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในวงจรปฏิบัติการที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 84.64 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์รอบรู้ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 80 และจำนวนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80 มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 78.57 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่าจำนวนนักเรียนต้องผ่านเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70